

2. Канивеп П. И. Модели и методы оценки качества подготовки и повышения конкурентоспособности специалистов: дис. на соискание науч. ст. канд. эконом. наук: 08.00.13 / Павел Илларионович Канивеп. - Новочеркасск, 2004. - 230 с.
3. Мелешко Е. Н. Методы и модели управления качеством подготовки специалистов с высшим образованием в регионе: дис. на соискание науч. ст. канд. эконом. наук: 08.00.13 / Елена Николаевна Мелешко. - Ростов-на-Дону, 2000. - 249 с.
4. Похолков Ю. Обеспечение и оценка качества высшего образования / Ю. Похолков, А. Чучалин, С. Могильницкий, О. Боев // Высшее образование в России. - 2004. - № 2. - С. 12-27.
5. Суслов А.Г. Система оценки качества подготовки специалиста / А.Г. Суслов, А.Г. Авдиенко // Качество. Инновации. Образование. - 2005. - № 3. - С. 58-61.

СУТЬ І ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРАТИВНО-ЮРИСДИКЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІЛЬНИЧНОГО ІНСПЕКТОРА МІЛІЦІЇ

Білик Вадим Миколайович, кандидат юридичних наук, доцент кафедри адміністративної діяльності Національної академії внутрішніх справ

Адміністративно-юрисдикційна діяльність міліції є однією з важливих складових частин її адміністративної діяльності в цілому. Вона спрямована на реалізацію визначених законодавством повноважень щодо боротьби з адміністративними правопорушеннями, яка полягає, зокрема, у виявленні адміністративних правопорушень, збиранні та перевірці доказів, оформленні необхідних процесуальних документів, розгляді підвідомчих справ та винесенні по них відповідних постанов, направленні окремих справ для розгляду по підвідомчості, а також у виконавчому провадженні у таких справах [1, с. 242-246]. Зазначене повною мірою стосується також адміністративно-юрисдикційної діяльності дільничних інспекторів.

В юридичній літературі виділяються такі особливості адміністративно-юрисдикційної діяльності органів внутрішніх справ: широке коло суспільних відносин, що охороняються адміністративно-юрисдикційним способом; великий обсяг прав щодо накладення адміністративних стягнень, порівняно з іншими суб'єктами юрисдикції; широке коло посадових осіб, які мають право застосовувати адміністративно-правові санкції; визначена нормативно-правовими актами спеціалізація щодо розгляду адміністративних справ; право накладати адміністративні стягнення на місці вчинення правопорушення [2, с. 74].^б

В свою чергу, адміністративно-юрисдикційна діяльність дільничних інспекторів міліції є однією з найважливіших складових частин їх адміністративної діяльності в цілому. У процесі її здійснення реалізується визначений законодавством значний обсяг їх повноважень по боротьбі із адміністративними правопорушеннями, що виражається, зокрема, у виявленні адміністративних правопорушень, збиранні та перевірці доказів, оформленні необхідних процесуальних документів, розгляді підвідомчих їм справ та винесенні по них відповідних постанов, направленні окремих справ для розгляду за підвідомчістю, а також у виконанні постанов по таких справах [3,

Необхідно звернути увагу на те, що до змісту і загального обсягу такої діяльності необхідно включати ту частину їх дій юрисдикційного характеру, яку вони здійснюють у інших, непідвідомчих їм справах про адміністративні правопорушення. Дільничні інспектори міліції виконують великий обсяг дій юрисдикційного характеру на підготовчій стадії провадження, пов'язаних з виявленням події та дослідженням обставин правопорушення, складанням протоколу про адміністративне правопорушення та збиранням необхідних матеріалів для правильного і об'єктивного вирішення справи.

Окремо слід сказати про повноваження дільничних інспекторів міліції щодо складання протоколів про адміністративні правопорушення. Протокол є єдиним процесуальним документом, який слугує підставою для подальшого провадження у справі про адміністративне правопорушення. Працівники міліції, в тому числі дільничні інспектори складають протоколи не тільки про правопорушення, розгляд справ про які віднесено до компетенції міліції, але і про значну кількість правопорушень, підвідомчих іншим суб'єктам адміністративної юрисдикції. Зокрема, за протоколами, складеними працівниками міліції, більшість справ розглядають суди районних (міських) судів та адміністративні комісії. Тобто в таких випадках міліція здійснює тільки певну частину необхідних юрисдикційних дій, як правило,

забезпечувального характеру, без яких компетентні суб'єкти не змогли б розглядати і вирішувати ті чи інші справи.

Відповідно до Положення про службу дільничних інспекторів міліції одним із головних його завдань у роботі на дільниці, що обслуговується, є забезпечення охорони громадського порядку, профілактики правопорушень та боротьби зі злочинністю [4]. Переважна більшість подібних протиправних проявів належить до категорії адміністративних правопорушень. Так, відповідно до статистики, у цілому на один злочин приходить в середньому від тридцяти до сорока виявлених адміністративних проступків. Найбільша ж їх кількість відбувається в сферах дорожнього руху, громадського порядку і громадської безпеки, а також встановленого порядку управління. Відповідно з правопорушеннями саме в цих сферах найчастіше доводиться мати справу дільничному інспектору. У цілому ця категорія працівників міліції в процесі своєї різнобічної правоохоронної діяльності зіштовхується з найрізноманітнішими відхиленнями від вимог законів, інших правових актів. У зв'язку з цим вони досить часто в тому чи іншому обсязі змушені здійснювати первинні процесуальні дії по таких справах, давати первинну юридичну оцінку подібним протиправним проявам. По більшості з них адміністративне провадження здійснюють, як правило, саме дільничні інспектори міліції. Тому дільничним інспекторам так важливо глибоко знати чинне законодавство про адміністративні правопорушення, для того щоб правильно і ефективно застосовувати його на практиці, що, у свою чергу, буде сприяти зменшенню випадків порушень при цьому законності.

Тим часом, як свідчить практика, багато дільничних інспекторів не має достатніх правових навичок у цій сфері, допускає помилки при застосуванні адміністративно-деліктного законодавства, нерідко грубо порушує вимоги правової процедури. Чимало порушень законності допускається при притягненні громадян до адміністративної відповідальності. Не випадково зараз дуже важливе значення приділяється удосконаленню правового і професійного рівня дільничних інспекторів міліції, підвищенню їх юридичної грамотності.

Список використаних джерел:

1. Комзюк А.Т. Адміністративно-юрисдикційні повноваження міліції // Вісник Львівського інституту внутрішніх справ: Збірник / Гол. ред. В.Л. Регульський. - Львів: Львівський інститут внутрішніх справ при НАВС України, 2000. - 242-246 с.
2. Кадаяннов Д.П. Административно-юрисдикционная деятельность органов внутренних дел Украины. Учеб. пособие. - Одеса: АО БАХВА, 2000. - 128 с.
3. Туцак М.О. Адміністративно-правові засади діяльності дільничних інспекторів міліції: Дис. ... канд. юрид. наук. - Харків, 2002. - 209 с.
4. Положення про службу дільничних інспекторів міліції в системі Міністерства внутрішніх справ України: Затверджено наказом МВС України від 11 лист. 2010 р. № 550.

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕФОРМУВАННЯ СФЕРИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Стрельченко Оксана Григорівна, кандидат юридичних наук, доцент кафедри адміністративного права і процесу Національної академії внутрішніх справ

Реформування системи охорони здоров'я України пов'язане з нездатністю старої системи (модель Семашка) окупити себе через перехід на ринкову економіку. Прогресивна радянська модель системи охорони здоров'я була розрахована на планову економіку та була централізованою (централізація допомагала наприклад, добре справлятися з масовими епідемічними ситуаціями). Що ми маємо сьогодні? Стара система не може себе окупити, заробітна плата медика трохи вища за прожитковий мінімум, професія «медик» вже давно не вважається престижною, а «безкоштовна» медицина зробила лікаря найбільш корумпованим працівником сфери послуг.

У пошуку шляхів реформування охорони здоров'я в країнах СНД та інших державах колишнього СРСР спостерігаються збереження та навіть укріплення ролі держави в охороні здоров'я та принципу загальної доступності медичної допомоги, пошук та впровадження ефективних організаційних технологій, які підвищують її якість та полегшують фінансування охорони здоров'я.

Недоліками реформування в охороні здоров'я на сьогодні є: відсутність чіткої позначених цілей; постійний перегляд стратегій реформ; відсутність